

ROMAN REWAKOWICZ Dyrektor Artystyczny

**6. DNI
MUZYKI
UKRAIŃSKIEJ
w WARSZAWIE**

6. ДНІ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ у ВАРШАВІ

06/08/11.09.2020

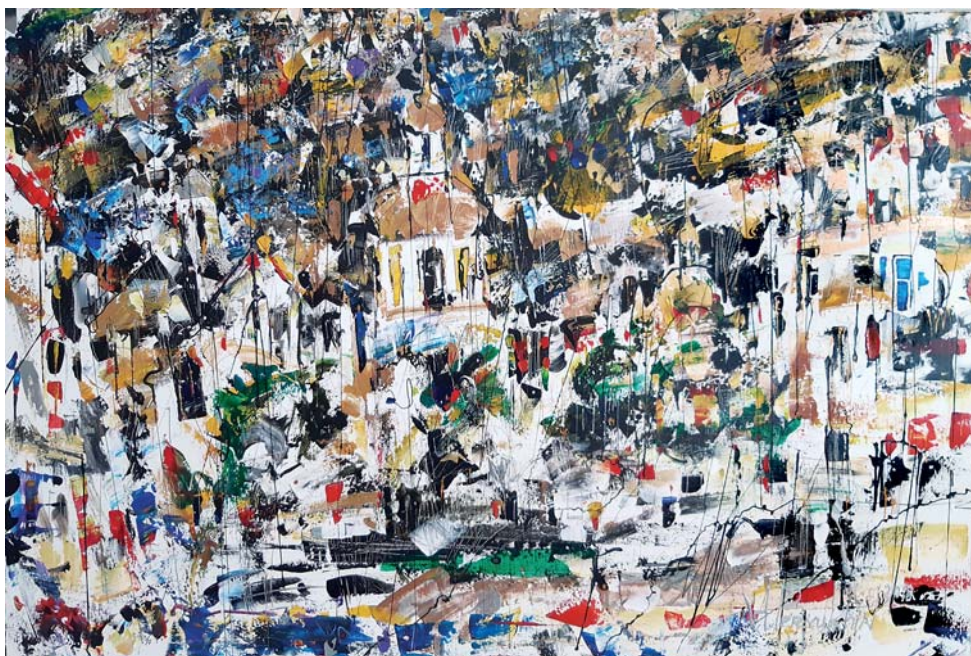
06.09.2020

08.09.2020

11.09.2020

**6. DNI
MUZYKI
UKRAIŃSKIEJ
w WARSZAWIE**

6. ДНІ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ у ВАРШАВІ

Oleksij Perwuchin *Sobór Świętej Zofii w Kijowie*, 2018, olej, płótno. Własność prywatna. www.pervukhin.pp.ua

Droży Państwo!

Zapraszam na 6. Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie. Pierwsze odbyły się w 1999 roku i potem następowały w nieregularnych odstępach czasowych. Festiwal w 2020 roku zmienia tę tradycję. Chcemy, aby od teraz ukraińska muzyka rozbrzmiewała w Warszawie we wrześniu każdego roku.

Dziękujemy Miastu Stołecznemu Warszawa za trzyletnią dotację – to podstawa naszych optymistycznych planów. Dziękujemy wszystkim naszym dobroczyńcom i sponsorom, którzy podzielają nasze przekonanie, że w polskiej przestrzeni publicznej bardzo potrzebny jest wymiar ukraińskiej kultury wysokiej.

Tegoroczny Festiwal w trudnym dla nas wszystkich epidemicznym czasie ma kształt kameralny, ale przy tym niezwykle wyrafinowany. Zaczniemy naszą opowieść od ukraińskich pieśni ludowych w autentycznym wykonaniu Zespołu MORE, następnie wiolonczeliści Magdalena Bojanowicz i Bartosz Koziak zaczną przetrzeć Kościoła Św. Krzyża muzyką Walentyna Sylwestrowa, a finałem tej muzycznej wędrówki będzie koncert z udziałem sopranistki Iwony Hossy i Orkiestry Filharmonii Narodowej pod moją dyрекcją. Na nim do głosu dojdzie młodsze pokolenie ukraińskich kompozytorów.

Chyba za każdym razem we wstępie do programu naszego Festiwalu zamieszczam frazę – mam nadzieję, że nasze działania zainspirują polskie muzyczne instytucje do umieszczenia ukraińskich utworów w swoich bogatych muzycznych repertuarach. Apel ten ciągle pozostaje aktualny. Nasi melomani nie mają możliwości usłyszeć ukraińskiej muzyki na filharmonicznych koncertach. Moim zdaniem – szkoda.

A teraz zapraszam do krainy ukraińskiego dźwięku, któremu w ostatnim koncercie towarzyszyć będzie polskie słowo.

Roman Rewakowicz

Koncert ukraińskiej muzyki etnicznej

Zespół Wokalny MORE

w składzie: **Jurij Pastuszenko, Zuzanna Morawiecka-Pastuszenko, Barbara Kusińska, Tetiana Sopilka, Taras Szumejko**

Program:

Kalendarzowo-obrzędowe, liryczne i historyczne ukraińskie pieśni z Polesia i Ukrainy Centralnej

MORE – pieśni ukraińskie wykonywane z dbałością o zgodność z lokalnymi tradycjami wokalnymi i zachowanie żywego przekazu. Morze jest mistyczną siłą o bogatej symbolice, często pojawia się w pieśniach pochodzących nawet z regionów bardzo od niego oddalonych. Jest bogate, potężne, fascynujące i różnorodne tak jak tematyka, forma i stylistyka tradycyjnej kultury muzycznej.

niedziela, 6 września 2020 r., godz. 18.00

Sala Biblioteki Rolniczej – Narodowego Instytutu Kultury i Dziedzictwa Wsi
ul. Krakowskie Przedmieście 66

6. Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie rozpoczyna spotkanie z ukraińską muzyką ludową. Muzyczny folklor Ukrainy, zdaniem wielu muzykologów, należy do najbogatszych spośród narodów europejskich. Kształtowany przez wieki na obszarze skrzyżowania kultur, wykazuje zarówno wiele cech archaicznych, jak i rozliczne wpływy zachodnioeuropejskie, orientalne, bałkańskie, rumuńskie i inne. Dużą różnorodność wykazuje również muzyka poszczególnych regionów Ukrainy – folklor Ukrainy Zachodniej, w tym Polesia, jest zazwyczaj bardziej archaiczny, o mało rozbudowanej melodyce, zaś pieśni z Ukrainy Centralnej i Wschodniej są na ogół nieco bardziej rozwinięte pod względem melodycznym. Unikalnym zjawiskiem w ludowej muzyce ukraińskiej są epickie, rapsodyczne dumy, wykonywane z akompaniamentem bandury (ukraińskiego instrumentu narodowego) lub kobzy, a czasem też liry korbowej. Opowiadają one często o dawnych bohaterach i historycznych bądź legendarnych wydarzeniach, ale również o trudach życia codziennego ukraińskiego narodu. Charakterystyczne są także wielogłosowe pieśni obrzędowe, niezwykle zróżnicowane, związane z sezonowymi pracami wiejskiego ludu bądź też z radosnymi bądź smutnymi wydarzeniami życia codziennego na ukraińskiej wsi – np. pieśni wiosenne, żniwne, weselne czy pogrzebowe. Popularne są również pieśni liryczne.

Bogactwo kultury ludowej Ukrainy wywarło wielki wpływ na rozwój ukraińskiej muzyki profesjonalnej, szczególnie w XIX i XX stuleciu, gdy folklor był jednym z kluczowych elementów kształtowania, a potem zachowania tożsamości narodowej. To właśnie z twórczości ludowej wyrasta poezja ukraińskiego wieszca, Tarasa Szewczenki; to do muzycznego folkloru sięgali najwybitniejsi ukraińscy kompozytorzy: Mykoła Łysenko, Borys Latoszyński, Łewko Rewucki, Stanisław Ludkewycz, Wasyl Barwiński, a nawet tworzący współcześnie Walentyn Sylwestrow.

Muzyka ludowa zawsze inspirowała również twórców rozmaitych nurtów ukraińskiej muzyki rozrywkowej, nawiązujących zazwyczaj w mniejszym lub większym stopniu do folklorystycznych tradycji muzycznych. W ostatnich latach, szczególnie w środowiskach etnomuzykologicznych, wyraźna stała się tendencja do prezentowania muzyki ludowej w jej oryginalnej, niezminionej wersji, tak jak przez stulecia wykonywano ją na wsiach – i taką autentyczną muzykę z Polesia i Ukrainy Centralnej usłyszymy podczas dzisiejszego koncertu.

Paweł Markuszewski

Zespół MORE

Zespół MORE powstał w 2011 roku z inicjatywy mieszkającego w Warszawie ukraińskiego etnomuzykologa Jurija Pastuszenki i składa się z warszawskich śpiewaków kultywujących folklor autentyczny. Każdy z członków wzbogaca zespół niepowtarzalną barwą głosu, indywidualnym doświadczeniem badawczym, a także własnym kontekstem kulturowym.

Materiał muzyczny zespołu stanowią tradycyjne pieśni należące do wielu rodzajów wywodzących się z głównych gatunków: lirycznych i obrzędowych. Każdy utwór wykonywany jest zgodnie z lokalnymi tradycjami – z dbałością o charakterystyczną stylistykę zawierającą się w melizmatyce, emisji, rytmie, akcentowaniu, dialekcie. W repertuarze zespołu znajdują się pieśni pochodzące z własnych ekspedycji badawczych oraz z nagrań archiwalnych. Geografia utworów obejmuje różne części Ukrainy – zarówno obszary, w których lokalna tradycja wokalna w sposób hermetyczny zachowała w sobie wiele elementów archaicznych, jak i z terenów na styku kultur, gdzie na skutek dyfuzji powstały zjawiska o unikalnej wartości. Zespół wykonuje pieśni głównie z takich regionów jak Polesie Lewobrzeżne, Prawobrzeżne, Zachodnie i Podlasie, Kijowszczyzna, Połtawszczyzna.

Zespół zajmuje się również materiałem polskim pochodzącym z własnych nagrań ekspedycyjnych, przeprowadzonych na Mazowszu oraz na Dolnym Śląsku, wśród polskich reemigrantów z Bośni. Ponadto w repertuarze znajdują się utwory zrekonstruowane z nagrań archiwalnych z różnych części Polski.

Zespół MORE współpracuje między innymi z Ukraińskim Domem w Warszawie i Fundacją „Nasz Wybór”, Fundacją „Muzyka Kresów” w Lublinie oraz Towarzystwem dla Natury i Człowieka. Ważniejsze koncerty odbyły się w ramach festiwali „Wszystkie Mazurki Świata”, „Jarmark Jagielloński”, „Pieśni Bagien”, „Mozaika Warszawska”, „Hovoryt Ząbkowska Street”, a także w Polskim Radiu podczas koncertu kolędowego „Nie masz ci, nie masz nad tę gwiazdeczkę” oraz w ramach stypendium „Gaude Polonia” pod patronatem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

foto: Marita Kucińska

Jurij Pastuszenko

– etnomuzykolog, stypendysta programu „Gaude Polonia”, zajmuje się badaniem, dokumentowaniem i kontynuacją ukraińskich tradycji wokalnych. Absolwent Katedry Folkloru i Etnografii Kijowskiego Uniwersytetu Kultury, członek takich zespołów jak Otawa i Drewo. W Polsce prowadzi bogatą działalność koncertową i edukacyjną, na polu zawodowym współpracuje z twórcami reprezentującymi różne prądy w muzyce i nie tylko. Jest inicjatorem powstania zespołu „More” oraz międzynarodowego programu „Morze pieśni”. Współpracuje z Teatrem Maska w Rzeszowie.

Walentyn Sylwestrow – utwory na wiolonczelę

Duet wiolonczelowy:

Magdalena Bojanowicz – Bartosz Koziak

Program:

Walentyn Sylwestrow

5 Serenad (2002/2011) – na duet wiolonczelowy I–III <i>dla Ivana Monighettiego</i> , IV–V <i>dla Anatolija Syrycha</i>	Walc dzwonów alpejskich (2003) na wiolonczelę solo <i>dla Ivana Monighettiego</i>
I Serenada przerwana	Elegia (1999) na wiolonczelę solo i 2 tam-tamy <i>dla Ivana Monighettiego</i>
II Serenada pożegnalna	
III Serenada poranna	
IV Serenada wieczorna	
V Mgnienie serenady	25.X.1893... in memoriam P.I.Tsch. (2004) na duet wiolonczelowy
Chwile ciszy i smutku (2002) na wiolonczelę solo <i>dla Anji Lechner</i>	I Preludium (Narodziny melodii)
	II Kołysanka
	III Serenada
In memoriam J.S.B. (2004) na wiolonczelę solo	8.VI.1810... na urodziny R.A.Sch. (2004) na duet wiolonczelowy
	I Elegia
Lacrimosa (2004) – na wiolonczelę solo <i>dla Tigrana Mansurjana</i>	II Serenada
	III Menuet
3 Utwory (2002/2009) na duet wiolonczelowy <i>dla Anji Lechner i Agnès Vesterman</i>	21.III.1685... na urodziny J.S.B. (2004) na duet wiolonczelowy
I Hieroglify nocy (wiolonczela solo)	I Andante
II Echo walca	II Larghetto
III Echo sarabandy	

wtorek, 8 września 2020 r., godz. 20.00

Kościół Świętego Krzyża
ul. Krakowskie Przedmieście 3

Walentyn Sylwestrow, najbardziej znany dziś na świecie kompozytor ukraiński, to jedna z czołowych postaci muzycznego postmodernizmu. Często określa swoje dzieła jako „meta-muzykę”, a o swej twórczości mówi, że jest ona „odpowiedzią i echem tego, co już istnieje”. Rzeczywiście, jedną z pierwszoplanowych cech jego utworów, szczególnie tych z ostatnich dekad, są niezliczone nawiązania i aluzje do muzyki przeszłości. Szczególnie widoczne jest to w licznych „dedykacjach” – kompozycjach poświęconych innym twórcom i nawiązujących zazwyczaj do ich stylistyki. Trzy spośród takich utworów, upamiętniających Piotra Czajkowskiego (tytułowa data wyznacza dzień śmierci kompozytora), Roberta Schumanna i Johanna Sebastiana Bacha (tu z kolei w tytułach zawarte są daty ich urodzin), usłyszymy dziś na zakończenie koncertu; wcześniej zaś zabrzmie również solowy utwór poświęcony pamięci Bacha.

Po wielkich dziełach symfonicznych i wokalnoinstrumentalnych, skomponowanych jeszcze w XX wieku, Sylwestrow coraz częściej zwraca się ostatnio ku obsadom solowym i kameralnym, pozwalającym uwypuklić medytacyjny, kontemplacyjny charakter jego kompozycji. Duety wiolonczelowe oraz utwory na wiolonczelę solo, pochodzące z pierwszej dekady naszego stulecia (tylko *Elegia* na wiolonczelę solo i 2 tam-tamy, obsługiwane zresztą przez wiolonczelistę, powstała jeszcze w roku 1999), stanowią znakomity przykład charakterystycznej dla Sylwestrowa estetyki. Wiąże się ona również z radykalną redukcją środków techniki kompozytorskiej, choć rozumianą w zupełnie inny sposób niż u twórców *minimal music*, do których czasem – niewątpliwie niesłusznie – kompozytor bywa zaliczany. Oryginalny, niepowtarzalny świat dźwiękowy muzyki Sylwestrowa przywodzi raczej na myśl muzyczne krajobrazy Arvo Pärtta, Gii Kanczelego i innych twórców kojarzonych zazwyczaj z nurtem „nowej brzmieniowości” w muzyce Wschodniej Europy.

Reprezentowane w programie dzisiejszego koncertu typowe dla twórczości Sylwestrowa gatunki – serenada, kołysanka, elegia, preludium, a często także nokturn, postludium, barkarola – wiele mówią o charakterze tej muzyki. A przecież w tytułach czytamy jeszcze: „chwile”, „echa”, żałobna *Lacrimosa*... Warto wszakże pamiętać o słowach kompozytora: „W gruncie rzeczy jestem lirycznym i to, na czym najbardziej mi zależy, to poezja w muzyce”.

Paweł Markuszewski

Walentyn Sylwestrow (ur. 1937, Kijów) ukończył w 1955 roku kijowski Instytut Inżynierii Budowlanej, zaś w latach 1958–64 studiował w kijowskim Konserwatorium Muzycznym kompozycję u Borysa Latoszyńskiego, harmonię i kontrapunkt u Łewka Rewuckiego.

Był centralną postacią kijowskiej awangardy muzycznej w latach sześćdziesiątych. Debiutował w 1961 roku na „plenum” młodych kompozytorów ukraińskich, gdzie jego pierwsze ważniejsze dzieło, *Kwintet fortepianowy*, wzbudziło swego rodzaju sensację. W pierwszym okresie swojej twórczości przejął od Schönberga i Weberna technikę dwunastotonową. Utwory pisane tą techniką były podczas swoich prawykonań powodem zagorzałych sporów, przez co Sylwestrow, podobnie jak i inni kompozytorzy kijowskiej awangardy, pozostawał długi czas na cenzurowanym. W tym czasie był wyrzucony ze Związku Kompozytorów.

W 1966 roku otrzymał zamówienie od Fundacji Muzycznej Kusewickiego; powstał utwór *Eschatofonia* (1966), który w 1968 roku został prawykonany w Darmstadt pod dyrekcją Bruno Maderny. Kulminację pierwszego okresu twórczości stanowi trzyczęściowy utwór *Drama* (1972), którego pierwsza część jest sonatą skrzypcową, druga sonatą wiolonczelową, a trzecia – triem. Dzieło to jest uważane za najważniejszy utwór pierwszego okresu twórczości kompozytora.

Później nastąpił radykalny zwrot w kierunku diatoniki, a Sylwestrow, nawiązując do gatunków i norm stylistycznych XVII-XIX stulecia, odnalazł bardzo osobistą formę wypowiedzi, na swój sposób zbliżając się do minimalizmu. Rok 1973 przyniósł całą serię dzieł napisanych w „starym stylu”. Styl ten osiągnął dojrzałość w *I Kwartecie smyczkowym* (1974). Następnie powstały *Symfonia Nr 4* na instrumenty dęte blaszane i smyczki (1976), *Serenada na smyczki* (1978), *Symfonia Nr 5* (1980–82), *Widmung*, koncert na skrzypce i orkiestrę (1991–92), *Metamuzyka* na fortepian i orkiestrę (1992), *Elegia* do poezji T. Szewczenki na chór mieszany a cappella (1996) i inne. *Metamuzyka* była prawykonana w Berlinie z udziałem Aleksieja Lubimowa i Berlińskiej Orkiestry Radiowej pod dyrekcją Arturo Tamayo.

Sylwestrow ma w swym dorobku m.in. 8 symfonii, utwory na chór, zespoły kameralne, utwory na fortepian, pieśni, a także *Requiem dla Larysy*, poświęcone pamięci żony kompozytora.

Duet wiolonczelowy Magdalena Bojanowicz / Bartosz Koziak

Magdalena Bojanowicz-Koziak

Jest laureatką Paszportu „Polityki” – nagrody tygodnika „Polityka” przyznawanej twórcom oraz kreatorom kultury. Zdobyła I nagrodę na 45. Międzynarodowym Konkursie Jeunesses Musicales w Belgradzie (2015), a także jest laureatką II nagrody i dwóch nagród specjalnych na VIII Międzynarodowym Konkursie im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie. Otrzymała również III nagrodę na I Międzynarodowym Konkursie Wiolonczelowym im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie. Spośród jej innych sukcesów konkursowych wymienić można też II nagrodę na 69. Międzynarodowym Konkursie Wiolonczelowym im. Ludwiga van Beethovena w Hradec Králové (Czechy) czy wyróżnienie na 64. Międzynarodowym Konkursie „Praska Wiosna” w Pradze. Jest również finalistką Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego w Stuttgarcie (2014).

Swoje umiejętności doskonaliła na kursach w Brukseli, Salzburgu, Kronberg i Musicinsel Reihnu, pod okiem takich artystów jak Julius Berger, Jens Peter Maintz, Kazimierz Michalik, Phillippe Muller, Arto Noras, Claus Reichardt czy Victoria Yagling.

Była stypendystką Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci (2001–2008) oraz Ministra Kultury i Sztuki. W 2009 została laureatką stypendium „Młoda Polska”, które pozwoliło na nagranie płyty „Satin” z polską muzyką współczesną w duecie z Maciejem Frąckiewiczem. Jako TWOgether Duo artyści są laureatami Paszportu „Polityki” oraz otrzymali nominację do nagrody „Fryderyk” (2013).

Magdalena Bojanowicz prowadziła kursy muzyczne organizowane przez Krajowy Fundusz na rzecz Dzieci w Lusławicach, Warsztaty Wiolonczelowe w Augustowie, Kursy Muzyczne w Kołobrzegu oraz JIM w Janowcu.

Współpracowała jako solistka pod batutą takich dyrygentów jak: Massimiliano Caldi, George Tchitchinadze, Daniel Smith, Volker Schmidt-Gertenbach, Renato Rivolta, Marek Moś, Michał Klauza, Tadeusz Wojciechowski, Jerzy Kosek, Michał Nesterowicz, Paweł Przytocki, Wojciech Rodek, Bojan Sudić, Benjamin Lack, Ernst Kovacic, José Maria Florêncio.

Brała udział w licznych festiwalach, m.in. „Music Connects” w Grand Resort Bad Ragaz w Szwajcarii, „Festival au Leman” w Thonon les Bains we Francji, Gulanguy Festiwal w Xiamen (Chiny), „Festiwal Kameralny” w Moskwie, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, „Muzyka na szczytach” w Zakopanem, „Muzyczne przestrzenie”, „Musica moderna” w Łodzi, „Musica Polonica Nova” we Wrocławiu, Festiwal Hubermanna w Częstochowie, „Mistrzowie Polskiej Wiolinistyki” w Zielonej Górze. Występowała m.in. w Tonhalle w Zürichu, Royal Festival Hall w Londynie, Kolarac w Belgradzie, Studio Koncertowym Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego i Filharmonii Narodowej w Warszawie. Jako solistka współpracowała z takimi orkiestrami jak: Filharmonia Narodowa, NOSPR, NFM Orkiestra Leopoldinum, Sinfonietta Cracovia, AUKSO, Orkiestra Akademii Beethovenowskiej, Polska Orkiestra Sinfonia Iuventus, Belgrade Philharmonic Orchestra. Ma na swoim koncie liczne prawykonania utworów z orkiestrą takie jak: *Koncert wiolonczelowy* Dariusza Przybylskiego (z NOSPR), *Dziennik zapisany w połowie* Aleksandra Nowaka (z AUKSO, NMF), *Koncert Podwójny* Hanny Kulenty (na Festiwalu „Eufonie” w Filharmonii Narodowej z Orkiestrą Filharmonii Lwowskiej) oraz liczne utwory kameralne. W najbliższym czasie ma powstać dedykowany artystce *Koncert wiolonczelowy* Pawła Szymańskiego.

Artystka ukończyła z wyróżnieniem studia na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie wiolonczeli Andrzeja Bauera i Bartosza Koziaka oraz Universität der Künste w Berlinie w klasie Jensa Petera Maintza.

Bartosz Koziak

Jest zwycięzcą III Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. Witolda Lutosławskiego w 2001 r. w Warszawie, zdobywcą II nagrody na konkursach Isang Yuna w Tongyeong (Korea) i im. Mykoły Łysenki w Kijowie, laureatem oraz zdobywcą nagrody specjalnej na konkursie „Praska Wiosna”, zdobywcą I nagrody na XI Międzynarodowym Konkursie Współczesnej Muzyki Kameralnej

w Krakowie. Otrzymał także nagrody na Konkursach im. Piotra Czajkowskiego w Moskwie oraz ARD w Monachium. W 2003 roku otrzymał nagrodę specjalną Fundacji Kultury Polskiej przyznaną przez Ewę Podleś.

Występował m.in. w Konzerthaus w Berlinie, Rudolfinum w Pradze, Cité de la Musique w Paryżu, Teatro Politeama w Palermo, Studiu im. Witolda Lutosławskiego i Filharmonii Narodowej w Warszawie. Jako solista współpracował z takimi orkiestrami jak: Filharmonia Narodowa, NOSPR, Sinfonia Varsovia, Sinfonietta Cracovia, Orchestre Philharmonique de Monte Carlo, Münchener Kammerorchester, Praska Filharmonia, Orkiestrami Radiowymi w Warszawie i Budapeszcie, Narodową Orkiestrą Ukrainy, Młodzieżową Orkiestrą Armenii pod dyrekcją Krzysztofa Pendereckiego, Jana Krenza, Antoniego Wita, Gabriela Chmury, Jacka Kasprzyka, Massimiliano Caldi, Volodymira Syrenki, Ole Rudnera. Jako kameralista współpracuje m.in. z Kają Danczowską, Elżbietą Stefańską, Anną Marią Staśkiewicz, występuje z pianistami Justyną Danczowską, Marcinem Koziakiem, Radosławem Sobczakiem, Agnieszką Kozło. Współtworzy Warszawską Grupę Wiolonczelową „Cellonet”.

Jest zapraszany na znane festiwale, m.in. „Warszawską Jesień”, „Young Euro Classic” w Berlinie, Wielkanocny Festiwal im. L. van Beethovena, „Mecklemburg Vorpommern”, „Musica Polonica Nova”, Festiwal Muzyczny w Łańcucie, „Chopin i jego Europa” w Warszawie, „Yerevan Music Perspectives”, „East meets West” w Korei.

Przez lata był zapraszany do udziału w projektach koncertowych Maestro Krzysztofa Pendereckiego. Brał udział w pierwszym nagraniu płytowym *Concerto grosso* pod dyrekcją Kompozytora. Ponadto w dyskografii Bartosza Koziaka znajdują się między innymi nagrania *II Koncertu wiolonczelowego* Grażyny Bacewicz, wyróżnione przez magazyn „Pizzicato” w Luksemburgu, *Sonaty* Schuberta, Szostakowicza, Francka z Justyną Danczowską, *Duety* Kodalya, Ravela i Martinu ze skrzypaczką Anną Marią Staśkiewicz i inne.

Bartosz Koziak ukończył z odznaczeniem „Magna cum Laude” Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie Profesora Kazimierza Michalika i Andrzeja Bauera oraz Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris w klasie Philippe’a Mullera.

Dzięki uprzejmości Kai Danczowskiej gra na XIX-wiecznej kopii instrumentu J. Guadagniniego, na którym koncertował wybitny polski wiolonczelista Dezyderiusz Danczowski.

3 Między słowem i dźwiękiem

Iwona Hossa – sopran

Orkiestra Filharmonii Narodowej

Roman Rewakowicz – dyrygent

Program:

Lubawa Sydorenko

Muzyka kameralna na orkiestrę (2008) według poezji Wisławy Szymborskiej

Mychajło Szwed

Więc w tej ciszy ukryty ja – liść... na sopran i orkiestrę kameralną (2007)
do słów Karola Wojtyły

Switłana Azarowa

Poza kontekstem na orkiestrę (2008) według poezji Bohdana Zadury

Bohdan Sehin

...tymczasem to lipiec jakże (okrutnie) piękny na sopran i orkiestrę kameralną (2007) do słów Marty Podgórnika

Zoltan Almaszi

A liść uniosą dalej wody rzeczne na orkiestrę (2008/2020)
według poezji Czesława Miłosza

Oleksandr Szymko

Hymn samotności na sopran i orkiestrę kameralną (2007)
do słów Haliny Poświatowskiej

piątek, 11 września 2020 r., godz. 19.30

Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej
ul. Sienkiewicza 10

W programie finałowego koncertu 6. Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie znalazły się dzieła ukraińskich kompozytorów średniego pokolenia, uczestników programu stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Gaude Polonia”. Powstały one w latach 2007–2008 na potrzeby projektu „Między słowem a dźwiękiem”, a zaprezentowane zostały podczas cyklu koncertów w miastach Polski i Ukrainy w roku 2009. Tytułowe „słowo” – to polska poezja: wiersze Czesława Miłosza, Marty Podgórnika, Haliny Poświatowskiej, Wisławy Szymborskiej, Karola Wojtyły i Bohdana Zadury. Stały się one inspiracją dla „dźwięku” – utworów bądź to na sopran i orkiestrę, wykorzystujących teksty wspomnianych poetów, bądź na samą orkiestrę, dla których poezja stanowiła źródło inspiracji. Usłyszymy dziś sześć spośród ośmiu kompozycji powstałych w ramach projektu. Wiersze będące podstawą dla wykonywanych utworów wraz z krótkimi komentarzami kompozytorów odnaleźć można na kolejnych stronach programu.

Co łączy te sześć dzieł, poza inspiracjami polską poezją? Przede wszystkim chyba to, co w ogóle dla nowej muzyki ukraińskiej charakterystyczne: istotną funkcję pełnią w nich wartości brzmieniowe oraz ekspresyjne. Zarówno w dziełach wykorzystujących bardziej awangardowe techniki kompozytorskie, jak i w tych o bardziej tradycyjnych sposobach kształtowania, piękno brzmienia podporządkowane są pozostałe elementy muzyki. Istotną funkcję pełni też ekspresja, związana ściśle z ekspresją tekstu wiersza; w utworach wokalo-instrumentalnych na pierwszy plan wysuwa się oczywiście partia wokalna. W kompozycjach na samą orkiestrę skojarzenia z tekstem wierszania zawsze są jednoznaczne, co pozwala odbiorcy na bardziej indywidualne odkrywanie kompozytorskich zamysłów i interpretowanie słuchanej muzyki. W niektórych utworach słyszalne są aluzje bądź inspiracje klasyką muzyki XX stulecia, m.in. twórczością Lutosławskiego (Sydorenko) czy Góreckiego (Szwed). Często elementy nowoczesnego języka muzycznego łączą się z nawiązaniem do muzycznej tradycji (Almaszi, Szymko). W większości utworów pojawiają się nietradycyjne sposoby wydobycia dźwięku, ważną rolę pełni rozbudowana partia perkusji (Sydorenko, Azarowa). Kształtowanie formy opiera się często na kontrastowaniu poszczególnych segmentów dzieła lub elementów muzyki (Sehin, Almaszi).

Ta różnorodność stylistyk i odniesień stanowi niewątpliwie reprezentacyjną wizytówkę nowej muzyki ukraińskiej, wciąż zbyt mało obecnej na estradach Polski i świata.

Paweł Markuszewski

Z archiwum kompozytorki

Lubawa Sydorenko (ur. 1979) – kompozytorka, absolwentka Lwowskiej Akademii Muzycznej im. Mykoły Łysenki w klasie Jurija Łaniuka, członkini Związku Kompozytorów Ukrainy. Jest laureatką nagród państwowych im. Lwa Rewuckiego (2007) i im. Borysa Latoszyńskiego (2015), stypendystka m.in. programu stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Gaude Polonia” (2005, w klasie Zbigniewa Bujarskiego w Akademii Muzycznej w Krakowie) oraz Fundacji „Ernst von Siemens Musikstiftung” (Monachium, Niemcy 2009). Posiada tytuł profesora nauk muzycznych i doktora filozofii.

Jej utwory, reprezentujące szerokie spektrum gatunków – od muzyki symfonicznej, kameralnej do elektronicznej, znalazły się na 4 płytach, które zostały włączone do archiwów telewizyjnych i radiowych w Ukrainie, Polsce oraz w Niemczech. Utwory te są z dużym sukcesem wykonywane w wielu krajach na świecie przez czołowe ukraińskie oraz zagraniczne zespoły muzyczne. Kompozytorka regularnie uczestniczy w wielu festiwalach muzyki współczesnej w Ukrainie oraz za granicą: „Trybuna współczesnych kobiet-kompozytorek” w Kolonii (Niemcy), „Kyiv Music Fest” oraz „Muzyczne Premiery Sezonu” w Kijowie, „Kontrasty” we Lwowie, „Dwa dni i dwie noce” w Odessie i in.

Współpracowała blisko z Andrzejem Chłopeckim, a także z warszawskim zespołem Cellonet pod kierownictwem artystycznym Andrzeja Bauera. Od 2015 roku aktywnie współpracuje z Polsko-Ukraińską Fundacją imienia Ignacego Jana Paderewskiego.

Wisława Szymborska

Utopia

Wyspa, na której wszystko się wyjaśnia.
 Tu można stanąć na gruncie dowodów.
 Nie ma dróg innych oprócz drogi dojścia.
 Krzaki aż uginają się od odpowiedzi.
 Rośnie tu drzewo Słusznego Domysłu
 o rozwikłanych odwiecznie gałęziach.
 Olśniewająco proste drzewo Zrozumienia
 przy źródle, co się zwie Ach Więc To Tak.
 Im dalej w las, tym szerzej się otwiera
 Dolina Oczywistości.
 Jeśli jakieś zwątpienie, to wiatr je rozwiewa.
 Echo bez wywołania głos zabiera
 i wyjaśnia ochoczo tajemnice światów.
 W prawo jaskinia, w której leży sens.
 W lewo jezioro Głębokiego Przekonania.
 Z dna odrywa się prawda i lekko na wierzch wypływa.
 Góruje nad doliną Pewność Niewzruszona.
 Ze szczytu jej roztacza się istota rzeczy.
 Mimo powabów wyspa jest bezludna,
 a widoczne po brzegach drobne ślady stóp
 bez wyjątku zwrócone są w kierunku morza.
 Jak gdyby tylko odchodzono stąd
 i bezpowrotnie zanurzano się w topieli.
 W życiu nie do pojęcia.

Siła i wieloznaczność poezji Wisławy Szymborskiej skłoniły mnie do napisania utworu z jednej strony bardzo barwnego, z drugiej zaś o wyraźnych akcentach psychologicznych. W trakcie pracy zdecydowałam się na zrobienie redakcji tej muzyki na zespół grający w jednym brzmieniu – na oktet wiolonczel. Wybór wiolonczeli podyktowany został szczególnie ciepłym tembrem tego instrumentu oraz jego bardzo bogatymi środkami wyrazu. Wariant dla orkiestry jest jednak podstawowy. Mam też nadzieję, że w bujnej kolorystyce utworu nie zgubią się psychologiczne odcienie.

Lubawa Sydorenko

Mychajło Szwed (ur. 1978) – absolwent kompozycji Lwowskiej Akademii Muzycznej im. Mykoły Łysenki oraz studiów podyplomowych w tej uczelni u Myrosława Skoryka. Był stypendystą programu stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Gaude Polonia” (2005, w klasie Zbigniewa Bujarskiego w Akademii Muzycznej w Krakowie), a także Międzynarodowej Fundacji „Pochodnia”. Jest laureatem licznych nagród: nagrody państwowej im. Lwa Rewuckiego (2011), im. Mykoły Leontowycza (2017), Nagrody Mera Kijowa dla utalentowanej młodzieży, Nagrody „20 lat Niepodległości Ukrainy, Międzynarodowej Nagrody Akademickiej „Złota Fortuna”. Uzyskał stopień doktora muzykologii, jest członkiem Związku Kompozytorów Ukrainy.

Utwory Mychajły Szweda były wykonywane m.in. w Polsce, Niemczech, Szwajcarii, Kanadzie, Białorusi, Rosji, Litwie, Azerbejdżanie i na Kubie, w tym na festiwalach: „Dni muzyki kompozytorów krakowskich”, „Moskiewski Festiwal Wielkanocny”, „Gogolfest” w Kijowie, „Muzyczne Premiery Sezonu” w Kijowie, „Dwa dni i dwie noce” w Odessie, „Kontrasty” we Lwowie, „Forum muzyki młodych” w Kijowie, „Kyiv Music Fest”, „Muzyka Milenium” we Lwowie, „Bydgoskie impresje muzyczne”.

Jest autorem monografii *Tendencje rozwoju międzynarodowych festiwali muzyki współczesnej* (2010).

Karol Wojtyła

***

Miłość mi wszystko wyjaśniła,
Miłość wszystko rozwiązała –
dlatego uwielbiam tę Miłość,
gdziekolwiek by przebywała.

A że się stałem równiną dla cichego otwartą przepływu,
w którym nie ma nic z fali huczącej, nie opartej o tęczowe pnie,
ale wiele jest z fali kojącej, która światło w głębinach odkrywa
i tą światłością po liściach nie osrebrzonych tchnie.

Więc w tej ciszy ukryty ja – liść,
oswobodzony od wiatru,
już się nie troskam o żaden z upadających dni,
gdy wiem, że wszystkie upadną.

Utwór jest zainspirowany głęboką i subtelną poezją Karola Wojtyły (Papieża Jana Pawła II), która wznosi nas ku rozumieniu sensu istnienia i wiecznych praw świata.
Mychajło Szwed

Switłana Azarowa (ur. 1976) – ukraińsko-holenderska kompozytorka, absolwentka Akademii Muzycznej im. Antoniny Nieżdanowej w Odessie w klasie Karmelli Cepkolenko. Była stypendystką programu stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Gaude Polonia” (2003, u Marcina Błażewicza w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie) oraz projektu stypendialnego pass_POPT w Niemczech oraz stowarzyszenia KulturKontakt w Austrii. Ukończyła studia podyplomowe w Amsterdamie u Theo Loevendie. Od 2006 roku mieszka w Hadze.

Jest członkinią m.in. Związku Kompozytorów Ukrainy i Związku Kompozytorów Holenderskich. Jej utwory są wykonywane przez zespoły i orkiestry na całym świecie, m.in. na festiwalach: „Kiev Music Fest”, Międzynarodowe Forum Młodych Kompozytorów (Kijów), „Dwa Dni i Dwie Noce” (Odessa), „Foro de Música Nueva” (Meksyk), Dni Muzyki Kameralnej (Amsterdam, Holandia), Nederlandse Muziekdagen (Utrecht, Holandia), Dresdner Tage der zeitgenössischen Musik (Niemcy), a także m.in. w Belgii, Francji, Polsce, Austrii, Azerbejdżanie, Japonii.

Ostatnia duża produkcja, opera *Momo i Złodzieje Czasu*, została zamówiona i wystawiona przez Królewską Operę Duńską w Kopenhadze (2017).

Bohdan Zadura

Ego (Poza kontekstem)

Jeżeli Bóg stworzył człowieka
na swój obraz i podobieństwo
(a nie odwrotnie)
i jeżeli Freud miał rację

to wydaje mi się że myśląc o tych
dwóch rzeczach naraz
wyjaśniłem (sobie) tajemnicę Trójcy
Przenajświętszej

Źródłem natchnienia do napisania utworu „Poza kontekstem” na orkiestrę kameralną stał się wiersz znanego polskiego poety Bohdana Zadury Ego (Poza kontekstem), jak i sama postać poety.

...Lato 2003 roku, kawiarnia w centrum Warszawy, ukraiński poeta Andrij Bondar zaprosił mnie na spotkanie z Bohdanem Zadurą. Spotkanie było krótkie, więcej milczeliśmy niż rozmawialiśmy. I milczeliśmy nie dlatego, że zabrakło nam tematów do rozmowy – po prostu rozmawialiśmy milcząc. Zadura to filozof, powolny, zagadkowy. I było tak dobrze, wizje następowały po sobie błyskawicznie, pojawiały się różne odczucia... Kiedy otrzymałam zamówienie na napisanie muzyki, od razu przypomniałam sobie to dawne spotkanie i przypadkowo odnalazłam ten tekst. Tytuł „Poza kontekstem” jest dla mnie bardzo symboliczny. Już nigdy więcej nie widziałam się z Zadurą, ale to krótkie spotkanie z wielkim człowiekiem głęboko zapadło mi w pamięć...

Switłana Azarowa

Bohdan Sehin (ur. 1976) – kompozytor, menadżer projektów muzycznych. Absolwent klasy kompozycji Myrosława Skoryka w Narodowej Akademii Muzycznej im. Mykoły Łysenki we Lwowie. Jest laureatem II Nagrody Międzynarodowego Konkursu Kompozytorów im. Siergieja Prokofiewa (2000), II Nagrody Narodowego Ogólnoukraińskiego Konkursu Młodych Artystów „stArt” (2003), Nagrody im. Lwa Rewuckiego (2004) oraz Nagrody im. Borysa Latoszyńskiego (2019). Dwukrotnie był stypendystą programu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Gaude Polonia” (2003, 2006), w którego ramach studiował kompozycję u Zbigniewa Bujarskiego i Zygmunta Krauzego. Otrzymał stypendia twórcze Towarzystwa Przyjaciół „Warszawskiej Jesieni” (2003), programu „Gulliver Connect” (2008), oraz stypendium Prezydenta Ukrainy (2008–2010).

Marta Podgórnik

Lipiec

wyratuj mnie z powodzi tandetnych poruszeń
zbyt łatwo wpadających w ucho lejtmotiwem, bo
rzucona z nagła na głęboką wodę
utoną z brzytwą w zębach ciągnąc świat za nogę

(za sobą); usta-usta, gdy wreszcie je zamknę
nie nabiorę w nie wody, tymczasem to lipiec
jakże (okrutnie) piękny, nikt nie myśli nawet
mącić palcem na wodzie kreślonych rozpisiek.

pierwsza wypłucze z mola zdradzieckich kochanków
ty przyjdiesz z drugą falą, jak słowa pod wiatr:

jestem mokra z miłości i dopóki kocham
żadnych wierszy o powodzi na południu kraju.

Poetyckie strofy wiersza Marty Podgórnik Lipiec porażają nagimi emocjami. Z jednej strony, tekst wprowadza w stan silnego napięcia, z drugiej zaś – do odczucia przekłętego, niemal fatalnego uspokojenia. Uciekając „...od powodzi tanich wzruszeń...”, trafiasz w wir wieloznaczności oraz niemożności podjęcia decyzji, w objęcia ciągłych wahań. Zanurzasz się we własne twórcze ja i zostajesz rzucony „na głęboką wodę z brzytwą w zębach...”. Tylko miłość nie pozwala utonąć, „...ciągnąc świat za nogę (za sobą)...”.

Bohdan Sehin

foto: Dmytro Bendarenko

Zoltan Almaszi (ur. 1975) – ukraiński kompozytor, wiolonczelista, laureat Nagrody im. Lwa Rewuckiego (2003), Nagrody im. Borysa Latoszyńskiego (2012). Ukończył lwowski Państwowy Wyższy Instytut Muzyczny im. Mykoły Łysenki w klasach kompozycji i wiolonczeli Jurija Łaniuka, a następnie staż asystencki w Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy im. Piotra Czajkowskiego w Kijowie pod kierunkiem Jewhena Stankowycza. Dwukrotnie (jako wiolonczelista i jako kompozytor) był laureatem Międzynarodowego Konkursu im. Siergieja Prokofiewa w Mariupolu.

Zoltan Almaszi jako kompozytor i wykonawca bierze aktywny udział we wszystkich największych festiwalach muzyki współczesnej na Ukrainie („Kontrasty”, „Forum Muzyki Młodych”, „Kyiv Music Fest”, „Muzyczne Premiery Sezonu”, „Dwa Dni i Dwie Noce Nowej Muzyki”). Utwory kompozytora wykonywano w Szwajcarii, Francji, Węgrzech, Holandii, Białorusi, Mołdowie, Niemczech, Stanach Zjednoczonych.

Szczególne znaczenie dla kompozytora ma Polska. To właśnie ze strony polskich organizacji kulturalnych miał najwięcej zamówień. Za najdonioślejsze wydarzenie w swej twórczej biografii kompozytor uważa wykonanie w warszawskiej Filharmonii Narodowej *Symfonii „Wyspa”* przez Narodową Orkiestrę Ukrainy w ramach festiwalu „Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie”.

W 2008 roku studiował w Katowicach u Aleksandra Lasonia w ramach programu stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Gaude Polonia”.

Almaszi jest autorem ponad 80 utworów na różne obsady.

Czesław Miłosz

Wiara

Wiara jest wtedy, kiedy ktoś zobaczy
Listek na wodzie albo kroplę rosy
I wie, że one są – bo są konieczne.
Choćby się oczy zamknęło, marzyło,
Na świecie będzie tylko to, co było,
A liść uniosą dalej wody rzeczne.

Wiara jest także, jeżeli ktoś zrani
Nogę kamieniem i wie, że kamienie
Są po to, żeby nogi nam raniły.
Patrzcie, jak drzewo rzuca długie cienie,
I nasz, i kwiatów cień pada na ziemię:
Co nie ma cienia, istnieć nie ma siły.

*Czym dla człowieka jest poezja?... Być może jest to szansa na odczytanie lub usłyszenie w skoncentrowanej postaci tego, co cię niepokoi, o czym często myślisz, ale nie możesz tego wyraźnie wysłowić. A tu niespodziewanie spotkasz się z poezją i rozumiesz, że to jest właśnie to, że to są słowa, które stanowią kwintesencję twojego nastroju i odzwierciedlają twoje dążenia i twoje porywy... Mniej więcej czegoś takiego doświadczyłem po przeczytaniu poezji Czesława Miłosza...
Mój utwór jest refleksją nad tym – otwartym przez poetę – okienkiem na tajemnicze podwórko mojej duszy.*

Zoltan Almaszi

Oleksandr Szymko (ur. 1977) – kompozytor, pianista, reżyser filmowy i scenarzysta. W 2002 roku ukończył Narodową Akademię Muzyczną Ukrainy im. Piotra Czajkowskiego w klasie kompozycji Jurija Iszczenki, a w roku 2005 asystenturę.

Od 2003 roku jest członkiem Narodowego Związku Kompozytorów Ukrainy. Jest laureatem Nagrody im. Lwa Rewuckiego (2007), Nagrody im. Mychajła Werykiwskiego (2009), Nagrody im. Borysa Latoszyńskiego (2017). Od roku 2007 pełni funkcję kierownika muzycznego Teatru Rosyjskiego Dramatu im. Łesi Ukrainki.

W 2005 roku podczas stypendium programu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Gaude Polonia” przebywał na stażu w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie kompozycji Aleksandra Lasonia.

Tworzy niemal wszystkie gatunki muzyczne, jego utwory utrzymane są przeważnie w stylistyce post-minimalistycznej.

Poza sferą muzyczną, aktywnie zajmuje się kinem. Jest autorem ośmiu scenariuszy filmów krótkometrażowych i dwóch pełnometrażowych. Jako reżyser stworzył trzy filmy krótkometrażowe według własnego scenariusza, które zdobyły liczne nagrody na międzynarodowych festiwalach filmowych.

Halina Poświatowska

***

kiedy umrę kochanie
gdy się ze słońcem rozstanę
i będę długim przedmiotem raczej smutnym

czy mnie wtedy przygarniesz
ramionami ogarniesz
i naprawisz co popsuł los okrutny

często myślę o tobie
często piszę do ciebie
głupie listy – w nich miłość i uśmiech

potem w piecu je chowam
płomień skacze po słowach
nim spokojnie w popiele nie uśnie

patrząc w płomień kochanie
myślę - co się też stanie
z moim sercem miłości głodnym

a ty nie pozwól przecież
żebym umarła w świecie
który ciemny jest i kolor jest chłodny

***

jesteś powietrzem
które drzewa pieści
rękoma z błękitu
jesteś skrzydłem ptaka
który nie trąca liści
płynie
jesteś zachodnim słońcem
pełnym świtów
bajką ze słów które mówi się
westchnieniem
czym ty jesteś –
dla mnie – świeżą wodą
wytrysła na skwarnej pustyni
sosną – która cień daje
drzącą osiką – która współczuje
dla zziębniętych – słońcem
dla konających – bogiem
ty – rozbłyśły w każdej gwiazdzie
której na imię miłość

Całe nasze życie jest ucieczką od samotności, od samotnej ludzkiej egzystencji. Jedyńm sposobem na uniknięcie jej pozostaje miłość. Kiedy już nadejdzie – nie ma nic gorszego, aniżeli miłość nieodwzajemniona. Lecz ja wychwalam samotność, ponieważ tylko ona może oddać odcienie miłości oraz sprawić, że będzie jeszcze bardziej ważna i potrzebna. Jedyńie doznanie samotności pozwala nam należycie docenić miłość i całe nasze życie. Ponieważ życie bez miłości jest bezmyślną drogą ku chłodnej pustce.

Problem samotności ludzkiego istnienia poruszam w każdym swym utworze.

Oleksandr Szymko

foto: Andrzej Swietlik

Iwona Hossa

Jest zaliczana do czołowych sopranistek swojego pokolenia. Jej kunszt wokalny podziwiano w wielu miejscach na świecie, gdzie zawsze oczarowywała publiczność i zdobywała uznanie krytyki. Absolwentka Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu, którą ukończyła z wyróżnieniem w klasie prof. Ewy Wdowickiej (1998).

Artystka zadebiutowała partią Violetty w *Traviacie* G. Verdiego w Teatrze Wielkim w Poznaniu, w tym samym roku zostając solistką tej sceny. Jako solistka związana jest również z Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie, gdzie także debiutowała jako Violetta. Współpracuje z wieloma teatrami operowymi w Polsce i za granicą. Iwona Hossa jest laureatką Grand Prix i Złotego Medalu na Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Marii Callas w Atenach, III nagrody oraz specjalnej Nagrody Mozartowskiej na 6. Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Ady Sari w Nowym Sączu, Konkursu Finalistów Międzynarodowych Konkursów Wokalnych „Orfeo” w Hanowerze. Zdobyła także Bursztynowy Pierścień za rolę Konstancji w *Urowadzeniu z Seraju* W.A. Mozarta, Medal Młodej Sztuki za osiągnięcia na scenach operowych, Nagrodę im. Andrzeja Hiolskiego za rolę Hanny w *Strasznym Dworze* S. Moniuszki (TW – ON). W 1995 otrzymała stypendium Ministra Kultury i Sztuki, a w 1998 Stypendium dla Młodych Twórców Poznańskiego Środowiska Artystycznego, przyznawane przez Kapitułę Nagrody Artystycznej miasta Poznania.

Występowała pod batutą takich dyrygentów, jak David Lloyd-Jones, David Agler, Maurizio Benini, Gabriel Chmura, Charles Dutoit, Kazimierz Kord, Jan Krenz, Jacek Kaspszyk, Jerzy Maksymiuk, John Neschling, Grzegorz Nowak,

Krzysztof Penderecki, Stanisław Skrowaczewski, Antoni Wit. Brała także udział w prestiżowych festiwalach, m.in. w Międzynarodowym Festiwalu „Wratlavia Cantans”, Festiwalu Operowym w Bydgoszczy, Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, Festiwalu Sacrum Profanum, festiwalu operowym w Carcassonne we Francji, Wexford Opera Festival w Irlandii, Festiwalu Rossiniego w Pesaro we Włoszech. W repertuarze Artystki znajduje się kilkadziesiąt partii operowych (m.in. W.A. Mozarta: Konstancja w *Urowadzeniu z Seraju*, Donna Anna w *Don Giovannim*, Fiordiligi w *Cosi fan tutte*, S. Moniuszki: Hanna w *Strasznym dworze*, Zuzia w *Verbum nobile*, G. Rossiniego: Rozyna w *Cyruliku sewilskim*, G. Verdiego: Violetta w *Traviacie*, Gilda *Rigoletto*, Giulietta w *Um Giorno di regno*, G. Donizettiego: Norina w *Don Pasquale* i partia tytułowa w *Łucji z Lammermoor*, G. Pucciniego: Liu w *Turandot*), a także operetkowych oraz oratoryjno-kantatowych, a obejmuje on muzykę od doby baroku (Bach, Handel, Vivaldi) do współczesności (Penderecki, Kilar, Górecki).

Posiada także bogaty repertuar pieśni. Dokonała wielu prawykonń utworów polskiej muzyki współczesnej, m.in. Wojciecha Kilara, Jerzego Maksymiuka, Marka Jasińskiego i Pawła Serafińskiego. Na swoim koncie ma liczne nagrania płytowe, m.in. *Stabat Mater* i *Litania do Marii Panny* K. Szymanowskiego (nominowana do nagrody Grammy 2009), wzięła także udział w nakręconym przez BBC *Holocaust. A Music Memorial Film from Auschwitz*, który został uhonorowany Międzynarodową Nagrodą Emmy 2005 w kategorii „najlepszy program poświęcony sztuce”. W ubiegłym roku dokonała kolejnych nagrań CD z muzyką Krzysztofa Pendereckiego (*Siedem Bram Jerozolimy* i *Lieder der Vergaenglichkeit*), oraz DVD z *Passio et Mors Domini Nostri secundum Lucam* K. Pendereckiego w reżyserii Grzegorza Jarzyny.

Roman Rewakowicz

Jest absolwentem Akademii Muzycznej w Warszawie, gdzie studiował teorię muzyki, a także kompozycję pod kierunkiem Mariana Borkowskiego oraz dyrygenturę w klasie Bogusława Madeya. Występował z orkiestrami symfonicznymi Rosji, Białorusi, Serbii, Słowacji oraz orkiestrami symfonicznymi filharmonii w Polsce i Ukrainie, wśród nich z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Ukrainy w Kijowie, Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii we Lwowie, Zespołem Solistów „Kijowska kamerata”, Orkiestrą Kameralną „Wirtuozi Lwowa”. Zajmuje się również chóralistyką, prowadząc warszawski Chór „Cappella Corale Varsaviana”, a także współpracując z Narodowym Chórem Ukrainy „Dumka” w Kijowie.

Roman Rewakowicz szczególną uwagę poświęca muzyce współczesnej. W 1995 we Lwowie wraz z kompozytorami zrzeszonymi w Lwowskim Oddziale Związku Kompozytorów Ukrainy założył Festiwal Muzyki Współczesnej „Kontrasty”, na którym dokonał prawykonań utworów Igora Szczerbakowa, Jurija Łaniuka i Edwarda Sielickiego, jak również ukraińskich prawykonań dzieł m.in. Witolda Lutosławskiego, Krzysztofa Pendereckiego, Zygmunta Krauzego, Andrzeja Nikodemowicza, Arvo Pärta.

W kwietniu 2008 roku na Festiwalu „Premiery sezonu” z Zespołem Solistów „Kijowska Kamerata” wykonał koncert premier utworów młodych ukraińskich kompozytorów – byłych stypendystów Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Gaude Polonia”, zamówionych przez Polski Instytut w Kijowie. W kwietniu 2009 projekt ten miał swoją kontynuację z Polską Orkiestrą Sinfonia Iuventus pod dyрекcją Romana Rewakowicza. Podczas koncertowego tournée w Polsce i Ukrainie wykonane zostały wymienione już oraz cztery nowe utwory młodych ukraińskich kompozytorów z udziałem śpiewaczek Marty Boberskiej

i Agaty Zubeł. Koncerty odbyły się w Warszawie, Lublinie, Lwowie, Winnicy, Odessie i Kijowie. Utwory te usłyszymy na koncercie 6. Festiwalu Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie.

W roku 2013 – roku jubileuszu 100-lecia urodzin Witolda Lutosławskiego – odbyło się 14 bardzo dobrze przyjętych koncertów z muzyką Lutosławskiego w Ukrainie i Rosji z udziałem ukraińskich i rosyjskich orkiestr pod jego dyрекcją. Solistami byli m.in. Olga Pasiecznik, Lukas Geniusas, Beata Bilińska, Maciej Grzybowski, József Örmény, Dmytro Tkachenko. Lata 2016–2017 przyniosły współpracę dyrygenta z Zespołem Kameralnym „Kijowscy Soliści”. W kilkunastu miastach Ukrainy i Polski odbyły się koncerty pt. „Polsko-ukraińskie muzyczne dialogi”, na których repertuar złożyły się utwory kompozytorów polskich – Wojciecha Kilara, Zygmunta Krauze, Macieja Zielińskiego, Tomasza Opałki oraz ukraińskich – Walentyna Sylwestrowa, Igora Szczerbakowa, Zoltana Almaszi i Oleksandra Szymko.

W 2018 roku Roman Rewakowicz wziął udział w Festiwalu „Vratislavia Cantans” we Wrocławiu z Narodowym Chórem Ukrainy „Dumka”. We współpracy z Instytutem Adama Mickiewicza zrealizował cykl koncertów w Kijowie pt. „Muzyka Niepodległości” z udziałem Narodowego Chóru Ukrainy „Dumka” i Narodowej Orkiestry Symfonicznej Ukrainy, wykonując m.in. utwory chóralne a cappella Henryka Mikołaja Góreckiego i Symfonię „Polonia” Ignacego Jana Paderewskiego.

Rok 2019 to występy dyrygenta w m.in. w Mińsku, Kijowie, Lwowie, Warszawie, także z repertuarem Moniuszkowskim w roku Jubileuszu 200-lecia urodzin kompozytora oraz nagrania utworów Góreckiego z Narodowym Chórem Ukrainy „Dumka” i utworów kompozytorów ukraińskich z Orkiestrą Symfoniczną Ukraińskiego Radia w Kijowie.

Fot. Grzegorz Roguski

Orkiestra Filharmonii Narodowej

Pierwszy koncert w wykonaniu Filharmonii Warszawskiej odbył się 5 listopada 1901 r. w nowo wybudowanym gmachu. Orkiestrą dyrygował współzałożyciel Filharmonii, jej pierwszy dyrektor muzyczny i dyrygent Emil Młynarski, a jako solista wystąpił Ignacy Jan Paderewski, mąż stanu, kompozytor i pianista znajdujący się wówczas u szczytu światowej kariery. Już przed I wojną światową i w okresie międzywojennym stała się głównym ośrodkiem życia muzycznego w Polsce oraz jedną z ważniejszych instytucji muzycznych w Europie.

W pierwszych latach po II wojnie światowej koncerty Orkiestry odbywały się w teatrach i halach sportowych. 21 lutego 1955 r. w miejsce wcześniejszej siedziby zniszczonej nalotami niemieckimi otrzymała nowy gmach i status Filharmonii Narodowej. Nazwa ta podkreślała status najważniejszej instytucji muzycznej, jaki Filharmonia posiadała w Polsce. Pod kierownictwem Witolda Rowickiego odzyskała swój prestiż wiodącego zespołu symfonicznego w Polsce. W latach 1955–58 funkcję dyrektora artystycznego sprawował Bohdan Wodiczko, by przekazać ją ponownie Rowickiemu. W 1977 r. stanowisko to objął Kazimierz Kord, a od stycznia 2002 do sierpnia 2013 r. dyrektorem naczelnym i artystycznym Filharmonii Narodowej był Antoni Wit. Od 1 września 2013 r. do września 2019 funkcję dyrektora artystycznego pełnił Jacek Kaspszyk. Od sezonu 2019/2020 funkcję tę objął Andrzej Boreyko.

Dziś Orkiestra Filharmonii Narodowej cieszy się popularnością i uznaniem na całym świecie. Odbyła niemal 150 tourné na pięciu kontynentach, występowała w najważniejszych salach koncertowych świata. Regularnie towarzyszy finalistom Międzynarodowych Konkursów Pianistycznych im. Fryderyka Chopina w Warszawie oraz bierze udział w Festiwalu „Warszawska Jesień”, a także w prestiżowych zagranicznych festiwalach, m.in. BBC Proms w Londynie, „Praska Wiosna”, „La folle Journée” w Nantes, Bilbao, Lizbonie, Tokio, w Wiedniu, Berlinie, Bergen, Lucernie, Montreux, Moskwie, Brukseli, Florencji, Bordeaux i Atenach. Nagrywa dla Polskiego Radia i Telewizji, polskich i zagranicznych firm płytowych oraz na potrzeby filmu. Dokonania Orkiestry Filharmonii Narodowej bywały wielokrotnie wyróżniane prestiżowymi nagrodami fonograficznymi, m.in. Grammy 2013 oraz sześć innych nominacji do tej nagrody za nagrania dzieł oratoryjnych Krzysztofa Pendereckiego i Karola Szymanowskiego, Diapazon d’Or, ICMA, Gramophone, Record Geijutsu, Classical Internet Award, Cannes Classical Award, Fryderyki. Od 2016 r. Filharmonia Narodowa cyklicznie transmituje wybrane koncerty przez Internet.

foto: Wiktor Zarębski

Orkiestra Filharmonii Narodowej

Andrzej Boreyko Dyrektor Artystyczny

Maciej Tomaszewicz Dyrygent – asystent

(skład biorący udział w koncercie 11.09.2020)

I Skrzypce

Maria Machowska
– koncertmistrz
Marian Kowalski
Mateusz Marczyk
Krzysztof Ploch
Michał Szałach
Krystyna Wilczyńska

II Skrzypce

Piotr Tadzik
Izabela Hodor
Paweł Rybkowski
Piotr Sękowski
Krzysztof Trzcionkowski

Altówki

Marek Iwański
Piotr Bertling
Katarzyna Henrych
Maciej Kucharek

Wiolonczele

Robert Putowski
Kazimierz Gruszczyński
Mateusz Szmyt

Kontrabas

Jerzy Cembrzyński

Flet

Krzysztof Malicki

Obój

Piotr Lis

Klarnet

Adrian Janda

Fagot

Andrzej Budejko

Waltornie

Daniel Otero Carneiro
Aleksander Szebeszyk

Trąbka

Dorota Cholewa

Puzon

Andrzej Sienkiewicz

Perkusja

Piotr Domański
Daniel Kamiński
Tomasz Bielak
Wawrzyniec Dramowicz

Harfa

Barbara Witkowska

Fortepian

Grzegorz Gorczyca

Inspektor Orkiestry

Tadeusz Boniecki

Koordynator Orkiestry

Piotr Dębski

Bibliotekarze Orkiestry

Sławomir Bychawski
Sławomir Kaszuba

Stroiciel

Szymon Jasnowski

Obsługa techniczna estrady

Waldemar Frelak
Rafał Łyżkiewicz
Zbigniew Wierzbicki
Michał Drewnik
Tomasz Śpiewak
Sebastian Michałek

DNI MUZYKI UKRAIŃSKIEJ W WARSZAWIE

1999 1. dni

6 grudnia [Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego](#)
kompozytorzy: Aleksander Szczetyński, Walentyn Bibik, Jewhen Stankowycz, Myrośław Skoryk, Igor Szczerbakow, Jurij Łaniuk
wykonawcy: Wołodymyr Duda – skrzypce, Jurij Łaniuk – wiolonczela, József Örmény – fortepian, Chór Kameralny „Gloria”

7 grudnia [Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego](#)
kompozytorzy: Mykoła Dylecki, Dmytro Bortniański, Artem Łuka Wedel, Maksym Berezowski, Mykoła Łysenko, Kyryło Stecenko, Oleksandr Koszyć, Dmytro Kacał, Mykoła Leontowycz, Andrij Hnatyszyn, Oleksandr Jakowczuk, Stanisław Ludkewycz, Hanna Hawryleć
wykonawcy: Chór Chłopięcy i Męski DUDARYK, Mykoła Kacał – dyrygent

8 grudnia [Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego](#)
kompozytorzy: Walentyn Sylwestrow, Borys Latoszyński
wykonawcy: József Örmény – fortepian, Sinfonia Varsovia, Wołodymyr Sirenko – dyrygent

2001 2. dni

3 czerwca [Sala Kameralna Filharmonii Narodowej](#)
kompozytorzy: Mykoła Łysenko, Denys Siczynski, Wasyl Barwinski, Bohdana Frolak, Jakiw Stepowij, Łesia Dyczko, Anatolij Kos-Anatolski, Walentyn Sylwestrow
wykonawcy: Marta Boberska – sopran, Krzysztof Zbijowski – klarnet, Kuba Jakowicz – skrzypce, Natalia Rewakowicz – fortepian

6 czerwca [Sala Kameralna Filharmonii Narodowej](#)
kompozytorzy: Jurij Łaniuk, Jewhen Stankowycz
wykonawcy: Anna Sawycka – skrzypce, Iryna Semenenko – sopran, Mychajło Tyszczenko – tenor, Mykoła Kowal – baryton, Serhij Mahera – bas, Narodowy Chór Ukrainy „DUMKA”, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Ukrainy, Wołodymyr Sirenko – dyrygent

2004 3. dni

2 listopada [Sala Kameralna Filharmonii Narodowej](#)
kompozytorzy: Mykoła Dylecki, Dmytro Bortniański, Artem Łuka Wedel, Mychajło Werbycki, Mykoła Łysenko, Kyryło Stecenko, Bohdan Sehin
wykonawcy: Chór Kameralny „Gloria”, Wołodymyr Sywochip – dyrygent

3 listopada [Sala Kameralna Filharmonii Narodowej](#)
kompozytorzy: Mykoła Łysenko, Lew Rewucki, Stefania Turkewycz, Borys Latoszynski, Wasyl Barwiński, Bohdana Frolak, Walentyn Bibik, Walentyn Sylwestrow
wykonawca: József Örmény – fortepian

5 listopada [Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej](#)
kompozytorzy: Mykoła Łysenko, Walentyn Sylwestrow, Borys Latoszynski
wykonawcy: Anna Sawycka – skrzypce, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Ukrainy, Wołodymyr Sirenko – dyrygent

6 listopada [Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej](#)
tańce i muzyka huculska / Huculski Zespół Pieśni i Tańca, Petro Kniazewycz – dyrygent

2012 4. dni

15 października [Sala Kameralna Filharmonii Narodowej](#)
kompozytorzy: Myrośław Skoryk, Wasyl Barwiński, Jewhen Stankowycz, Zoltan Almaszi
wykonawcy: Lwowskie Trio Fortepianowe: Marta Semczyszyn – skrzypce, Solomija Kanczalaba – wiolonczela, Natalia Rewakowicz – fortepian

17 października [Sala Kameralna Filharmonii Narodowej](#)
kompozytorzy: Oleksij Szmurak, Anna Korsun, Iryna Blochina, Olena Sierowa, Maksym Kolomijec, Mychajło Szwed, Bohdan Sehin
wykonawcy: Ensemble Nostri Temporis, Grzegorz Wierus – dyrygent

18 października [Kościół Św. Krzyża](#)
kompozytorzy: Stepan Dehtiarowski, Iwan Domaradzki, Mykoła Łysenko, Walentyn Sylwestrow
wykonawcy: Chór Kameralny „Kijów”, Mykoła Hobdyč – dyrygent

20 października [Sala Kameralna Filharmonii Narodowej](#)
kompozytorzy: Mykoła Łysenko, Wiktor Kosenko, Jakiw Stepowij, Myrośław Skoryk, Kyryło Stecenko, Walentyn Sylwestrow, Wasyl Barwiński, Nestor Nyżankiwski, Denys Bonkowski, Mykoła Kolessa, Dezyderij Zador
wykonawcy: Olga Pasiecznik – sopran, Natalia Pasiecznik – fortepian

21 października [Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej](#)
kompozytorzy: Oleksandr Szymko, Lubawa Sydorenko, Igor Szczerbakow, Zoltan Almaszi
wykonawcy: Bartosz Koziak – wiolonczela, József Örmény – fortepian, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Ukrainy, Wołodymyr Sirenko – dyrygent

2019 5. dni

18 października [Sala Koncertowa Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina](#)
kompozytorzy: Bohdana Frolak, Andrij Merchel, Ołena Ilnycka, Jewhen Petryczenko, Oleksandr Szymko, Bohdan Sehin, Bohdan Krywopust, Zoltan Almaszi, Witold Lutosławski
wykonawcy: Andrij Pawłow – skrzypce, Bohdan Krywopust – fortepian

21 października [Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego](#)
kompozytorzy: Walentyn Sylwestrow, Witold Lutosławski
wykonawcy: Oksana Nikitiuk – mezzosopran, Dmytro Tawanets – fortepian

23 października [Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego](#)
kompozytorzy: Wołodymyr Szumejko, Igor Szczerbakow, Witold Lutosławski, Jewhen Stankowycz, Oleh Kywa
wykonawcy: Kateryna Suprun – altówka, Dmytro Tawanets – fortepian, Oksana Nikitiuk – mezzosopran, Narodowy Zespół Solistów „Kijowska Kamerata”, Roman Rewakowicz – dyrygent

pisali o nas .....

„Poza paroma stereotypami wciąż niewiele wiemy o muzyce Ukrainy. Naszą wiedzę postanowił uzupełnić kierownik Fundacji „Pro Musica Viva”, dyrygent Roman Rewakowicz. Zorganizował Dni Muzyki Ukraińskiej. (...)”

Prawdziwą rewelacją okazał się koncert finałowy, podczas którego wykonano utwory Borysa Latoszyńskiego i Walentyna Silwestrowa. (...)”

Metamuzyka na fortepian i orkiestrę Silwestrowa z roku 1992 (...), która sprawia, że czas staje w miejscu, zasługuje na karierę, jaką zrobiła przed kilku laty *III Symfonia* Góreckiego. Zwłaszcza w tak doskonałym wykonaniu orkiestry Sinfonia Varsovia. To dzięki jej grze pod batutą niezwykle utalentowanego dyrygenta z Ukrainy, Wołodomyra Sirenki, środowy koncert należał do najciekawszych i najlepiej wykonanych w Warszawie w mijającym roku.”

Bartosz Kamiński

Gazeta Wyborcza, 10 grudnia 1999

„Niewiele wiemy o muzyce ukraińskiej – przyznaję, że i ja nie wiedziałem, czego się spodziewać po Dniach Muzyki Ukraińskiej (6-8 grudnia). Zapewne wielu zgromadzonych w Studiu im. Lutosławskiego wybrało się na te koncerty z podobnym nastawieniem: ciekawi nowego i nieco obawiając się zawodu. Publiczności nie było wiele, być może dlatego, że informacja i reklama ograniczyła się do niewielkich plakatów. Cóż, Ukraina nie ma widać takich możliwości promowania swojej kultury jak kraje nordyckie... (...) Przedsięwzięcia na tak wysokim poziomie artystycznym, jak Dni Muzyki Ukraińskiej, nie tylko informują nas, co się dzieje „za miedzą”, ale też wzbogacają niezbyt przecież bogate życie muzyczne w Polsce”

Adam Suprynowicz

Ruch Muzyczny, 6 lutego 2000

„Czy znamy muzykę naszych sąsiadów? Czy nazwiska ważnych tam kompozytorów są nam znane? (...) Jeżeli idzie o sąsiadów zachodnich, to sprawa jest oczywista (...). Co do sąsiadów z południa, rzecz także nie wygląda najgorzej (...). Gdy jednak pomyślimy o tych ze Wschodu, a konkretnie z Ukrainy, to w świadomości tejże większości rodaków wypadnie zaznaczyć dużą białą plamę. (...) Stąd też za wielce fortunną inicjatywę uznać wypada powołanie do życia w naszej stolicy imprezy poświęconej różnym dziedzinom ukraińskiej muzyki. (...) Był to przegląd krótki, ale imponująco wielostronny. (...) Kulminacją zaś tych trzech „Dni” stał się wieczór z udziałem znakomitej - jak się okazało - Narodowej Orkiestry Symfonicznej Ukrainy z Kijowa pod dyktando Wołodomyra Sirenki.”

Józef Kański

Ruch Muzyczny, 12 grudnia 2004

„Impreza ta niewątpliwie odniosła sukces, jego miarą jest moc muzycznych wrażeń, wysokie oceny zagranicznych kolegów, żywe zainteresowanie i aplauz licznie odwiedzającej festiwalowe koncerty publiczności, która dzięki niemu odkrywa dla siebie ukraińską muzykę poważną. Tyle o jego rezultatach. Ale ten sukces był możliwy dzięki codziennej żmudnej pracy, dzięki entuzjazmowi i zdolnościom organizacyjnym grona twórców, ich autorytetowi i zapałowi. Podczas gdy my często rozmawiamy i marzymy o zaistnieniu współczesnej ukraińskiej kultury muzycznej w europejskiej przestrzeni muzycznej, ludzie ci nie słowem, lecz czynem urzeczywistniają ten cel. Należy do nich znany polski muzyk, dyrygent i działacz społeczny Roman Rewakowicz. (...) Roman Rewakowicz unika górnolotnej retoryki, a podejmuje konkretne działania na rzecz dialogu kultur, i tym co robi dowodzi europejskości ukraińskiej kultury muzycznej.”

Olena Taranczenko

Czasopismo „Muzyka” – Nr 6/2012, listopad-grudzień 2012 (Kijów)

„Wysoka kultura, encyklopedyczne muzyczne wykształcenie inicjatora i głównej siły sprawczej festiwalu – Romana Rewakowicza ustawiły ten festiwal w mojej osobistej skali na pierwszych miejscach właśnie dzięki treści i kontekstowi, praktycznym wnioskowi i estetycznej przyjemności otrzymania w krótkim czasie szerokiego i nadzwyczaj pełnego obrazu współczesnych tendencji ukraińskiej muzyki od Stankowycza i Sylwestrowa, Szczerbakowa i Szumejka, Kywy i Frolak do twórców młodszych. Trzy koncerty wypełnione muzyką ukraińskich kompozytorów różnych pokoleń były mistrzowsko zestawione z muzyką Lutosławskiego – też z różnych okresów twórczości, co odpowiadało podtytułowi festiwalu i jego tematowi „Witold Lutosławski i muzyka ukraińska”. Stało się to po raz pierwszy w historii festiwalu: ukraińska muzyka była ustawiona w bardzo znaczący kontekst i tym samym można ją było odczuć bardziej szeroko, a przy pomocy paralel, asocjacji, wzorów – jej samowystarczalność i dostojne miejsce.”

Olha Stelmaszewska

Gazeta „DEŃ”, 6 listopada 2019

Karlo Zwiryński (1923-1997) *Zima w lesie*, 1965. Własność prywatna

Organizator festiwalu

Partnerzy festiwalu

Filharmonia
Narodowa

Finansowe wsparcie

Projekt współfinansuje m.st. Warszawa

BOHDAN BATRUCH
ALEKSANDRA PETRYGA

Patronat medialny

Bilety do nabycia w systemie
oraz w kasach przed koncertem.

Z UWAGI NA SYTUACJĘ EPIDEMICZNĄ NA KONCERTACH OBOWIĄZUJE
NOSZENIE MASEK I ZACHOWANIE ODPOWIEDNIEGO DYSTANSU.

Pełna informacja o Festiwalu na stronie Fundacji www.pmv.org.pl